

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och av 18 kap. 16 och 32 § i sjukförsäkringslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås det att lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och sjukförsäkringslagen ändras.

Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst ändras så att bestämmelserna om beskattningen av förvärvsinkomst motsvarar EU-rätten och rättspraxis vid Europeiska unionens domstol. Begränsat skattskyldigas förvärvsinkomster i Finland kan enligt förslaget beskattas i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande ska gälla sådana begränsat skattskyldiga som bor i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller i en stat eller inom ett område som omfattas av ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden, eller som är innehavare av ett sådant uppehållstillstånd som avses i forskardirektivet.

Förvärvsinkomsten beskattas i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande, om den begränsat skattskyldige uppvisar behövliga utredningar om inkomsten och de avdrag som hänför sig till inkomsten vid ansökan om ett skattekort för begränsat skattskyldig och lämnar in skattekortet till betalaren av prestationen, eller vid ansökan om att det belopp som ska debiteras vid förskotts-
uppbörden uträknas i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Den skattskyldige kan dessutom inom tiden för sökande av ändring framställa ett yrkande om beskattning enligt den lagen. Det föreslås att de nuvarande bestämmelserna om källskatt på förvärvsinkomst inte ändras, eftersom de fortfarande ska tillämpas om den skattskyldige inte ansöker om ett skattekort enligt lagen om beskattningsförfarande, eller annars

meddelar sin önskan om att beskattningen ska verkställas i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande.

I propositionen föreslås det att den lön, pension och på socialskyddet grundad betalning som förvärvats någon annanstans än i Finland och som är skattepliktig inkomst i den skattskyldiges hemviststat beaktas när skatten på inkomsten från Finland fastställs. Dessutom beaktas ovannämnda inkomster i Finland som till följd av ett skatteavtal inte kan beskattas. Dessa inkomster från utlandet eller Finland ska dock inte beaktas, om den begränsat skattskyldige är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är innehavare av ett sådant uppehållstillstånd som avses i forskardirektivet, och om den beskattningsbara nettoförvärvsinkomst som den skattskyldige erhållit i Finland under skatteåret utgör minst 75 procent av den skattskyldiges totalinkomst.

I propositionen föreslås det dessutom att resekostnadsersättningar som betalats till begränsat skattskyldiga och ersättningar till mottagare av sjöarbetsinkomst är skattefria vid källbeskattningen i enlighet med inkomstskattelagen.

I propositionen föreslås det också att sjukförsäkringslagen ändras, så att när lagen om beskattningsförfarande tillämpas ska det vid fastställandet av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie tillämpas samma bestämmelser som på allmänt skattskyldiga.

Lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2014 och de ska tillämpas på prestationer som betalas den dag lagen träder i kraft eller därefter.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis.....	3
Allmän och begränsad skattskyldighet.....	3
Beskattningen av begränsat skattskyldiga	4
Kostnadsersättningar till begränsat skattskyldiga.....	5
Sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningpremie för begränsat skattskyldiga.....	5
1.2 Europeiska unionens lagstiftning och rättspraxis vid Europeiska unionens domstol.....	6
1.3 Internationell jämförelse	9
Sverige.....	9
Danmark	9
Nederländerna	10
Estland	10
1.4 Bedömning av nuläget	10
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	12
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	14
3.1 Ekonomiska konsekvenser	14
Konsekvenser för skatteinkomsterna.....	14
Konsekvenser för begränsat skattskyldiga	15
3.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet.....	15
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	15
DETALJMOTIVERING	16
1 LAGFÖRSLAG	16
1.1 Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst	16
1.2 Sjukförsäkringslagen.....	19
2 IKRAFTTRÄDANDE	20
LAGFÖRSLAG	21
Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst...21	
Lag om ändring av 18 kap. 16 och 32 § i sjukförsäkringslagen.....	23
BILAGA	25
PARALLELLETEXT	25
Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst...25	
Lag om ändring av 18 kap. 16 och 32 § i sjukförsäkringslagen.....	30

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Allmän och begränsad skattskyldighet

Enligt 9 § 1 mom. 1 punkten i inkomstskattelagen (1535/1992) är allmänt skattskyldiga, dvs. skyldiga att betala skatt på inkomst som har förvärvats i Finland och någon annanstans, sådana personer som under skatteåret har varit bosatta i Finland, inhemska samfund, samfällda förmåner och dödsbon. Enligt 11 § i inkomstskattelagen anses en person vara bosatt i Finland, om han eller hon har sitt stadigvarande bo och hemvist här eller vistas här över sex månader i följd. Tillfällig frånvaro anses inte medföra avbrott i vistelsen.

Enligt 9 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen är begränsat skattskyldiga sådana personer som under skatteåret inte har varit bosatta i Finland samt utländska samfund. Begränsat skattskyldiga är skyldiga att betala skatt bara på inkomst som har förvärvats i Finland. Enligt 10 § i inkomstskattelagen är inkomst som har förvärvats i Finland bl.a.

1) inkomst av här belägna fastigheter eller av lägenheter som innehas på grundval av aktier i ett finskt bostadsaktiebolag eller annat aktiebolag eller på grundval av medlemskap i ett bostadsandelslag eller något annat andelslag,

2) inkomst av rörelse som har bedrivits, av yrke som har utövats eller av jordbruk eller skogsbruk som har bedrivits här,

3) löneinkomst från finska staten, en finsk kommun eller något annat finskt offentligt samfund,

4) annan löneinkomst än sådan som nämns i 3 punkten, om arbetet, uppdraget eller tjänsten utslutande eller huvudsakligen har utförts i Finland för en härvarande arbets- eller uppdragsgivares räkning,

4 a) arvode som har uppburits för uppdrag som medlem i ett finskt samfunds eller en finsk sammanslutnings styrelse eller annat därmed jämförbart förvaltningsorgan,

4 b) inkomst som har förvärvats genom en artists eller sportutövares personliga verk-

samhet i Finland eller ombord på ett finskt fartyg,

4 c) löneinkomst från en utländsk arbetsgivare för arbete som utförts i Finland då en utländsk uthyrare har hyrt ut en arbetstagare till någon som låter utföra arbete och som finns i Finland,

5) pensionsinkomst som erhållits från finska staten, en finsk kommun eller något annat finskt offentligt samfund eller som direkt eller indirekt grundar sig på ett arbete, ett uppdrag eller en tjänst som avses i föregående punkt eller på en trafik- eller pensionsförsäkring som har tecknats i Finland,

6) dividend, ränta på andelskapital och annan därmed jämförbar inkomst från ett finskt aktiebolag, andelslag eller annat samfund samt andel i finska sammanslutningars inkomst,

7) ränteinkomst, då gäldenären är en person bosatt i Finland eller ett finskt samfund, en finsk sammanslutning eller samfälld förmån eller ett finskt dödsbo,

8) royalty, licensavgift och annan därmed jämförbar gottgörelse, då den egendom eller rätt på vilken gottgörelsen grundar sig används i näringsverksamhet här eller då den som är skyldig att betala gottgörelsen är en person bosatt i Finland eller ett finskt samfund, en finsk sammanslutning eller samfälld förmån eller ett finskt dödsbo,

9) vinstandelar i finska placeringsfonder samt fondandelar och överskott som har erhållits från finska personalfonder,

10) vinst som har uppkommit vid överlåtelse av en fastighet som är belägen här eller av aktier eller andelar i ett finskt bostadsaktiebolag eller annat aktiebolag eller andelslag, av vars samtliga tillgångar mera än 50 procent utgörs av en eller flera fastigheter som är belägna här,

11) utbetalning baserad på långsiktigt sparavtal,

12) pensionsinkomst eller annan utbetalning som har erhållits på grundval av en frivillig individuell pensionsförsäkring i en annan stat till den del försäkringspremierna har avdragits vid beskattningen i Finland,

13) sådan överlåtelsevinst vid aktiebyte som är skattepliktig inkomst om inte 52 f §

2 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) ska tillämpas på överlåtelsen i en situation som avses i 52 f § 3 och 4 mom. i den lagen.

Dessutom förutsätts det för beskattning i Finland att de avtal som Finland ingått i syfte att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt, nedan *skatteavtal*, inte hindrar källstatens beskattningsrätt.

Allmänt skattskyldiga beskattas i regel i enlighet med ett förfarande enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). De beviljas sådana avdrag som föreskrivs i skattelagstiftningen, t.ex. i inkomstskattelagen. Såväl utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande som rater som hänför sig till den skattskyldiges personliga förhållanden och familjesituation är enligt lagarna avdragsgilla. När det gäller inkomst som beskattas som förvärvsinkomst beräknas statskatten med hjälp av en progressiv skatteskala och kommunalskatten enligt skattesatsen i hemkommunen. Kapitalinkomster beskattas enligt skattesatser på 30 och 32 procent.

Beskattningen av begränsat skattskyldiga

Enligt 2 § 1 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978), nedan *källskattelagen*, tas det ut stats- och kommunalskatt för begränsat skattskyldig såsom slutlig skatt genom innehållning vid inkomstens källa (källskatt) eller bestäms i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande.

Enligt 3 § 1 mom. i källskattelagen ska källskatt, om inte annat föreskrivs någon annanstans, betalas på dividend, ränta och royalty samt lön och fondandel som en personalfond betalar och överskott som en personalfond delar ut till sina medlemmar samt på annan betalning för vilken förskotts innehållning ska verkställas enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

Enligt 5 § 1 mom. i källskattelagen utfärdar Skatteförvaltningen på ansökan ett källskattekort för en begränsat skattskyldig för tillämpning av bestämmelserna om källskatt. Enligt 7 § 1 mom. i källskattelagen utgör källskatten 35 procent på lön, personalfon-

ders fondandelar och överskott samt på sådan ersättning för arbete som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd och på förtäckt dividend till fysisk person liksom även på annan betalning som enligt inkomstskattelagen beskattas som förvärvsinkomst. Enligt 6 § 1 mom. i källskattelagen görs det när källskatt debiteras från den totala inkomsten ett avdrag om 510 euro per månad, om 35 procent i källskatt uppbärs på inkomsten. Om inkomsten influtit för en kortare tid än en månad är avdraget 17 euro per dag. Avdraget kan inte vara större än inkomsten. Enligt 6 § 3 mom. är en förutsättning för avdraget att den skattskyldige visar upp ett källskattekort för betalaren av prestationen.

Enligt 13 § 1 mom. 4 punkten i källskattelagen beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande på yrkande av en begränsat skattskyldig som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan *EES*, även annan förvärvsinkomst, om den nettoförvärvsinkomst som den skattskyldige erhållit i Finland under skatteåret utgör minst 75 procent av den nettoförvärvsinkomst som personen under skatteåret sammanlagt erhållit i Finland och någon annanstans. Enligt 2 mom. 4 punkten i nämnda paragraf anses som annanstans erhållen nettoförvärvsinkomst även lön och pension samt betalningar som grundar sig på socialskyddet och vilka med avdrag av utgifterna för inkomstens förvärvande och bibehållande är skattepliktig inkomst i den skattskyldiges hemviststat. Enligt 6 mom. ska den skattskyldige för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg utfärdat av skattemyndigheten i hemviststaten över de inkomster och avdrag som avses i 2 mom. 4 punkten. I samband med att beskattningen för 2010 verkställdes ansökte cirka 250 personer om beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande, och cirka 85 personer har i samband med en rättelse av beskattningen ansökt om beskattning enligt den lagen.

De avdrag per månad och per dag som beskrivits ovan samt möjligheten att kräva beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande infördes i källskattelagen genom lag 856/2005 som en följd av det överträdelseförfarande som Europeiska kommissionen, nedan *kommissionen*, inledde 2001 och som

gällde en motstridighet mellan nationell lagstiftning och Europeiska unionens lagstiftning. Ändringen gällde också beskattningen av pensionsinkomster. I fråga om dem övergick man från källbeskattning till beskattning i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. I motiveringen till regeringspropositionen hänvisades till de avgöranden som träffats vid Europeiska gemenskapernas domstol, nuvarande Europeiska unionens domstol, nedan *EU-domstolen*, i ärendena C-279/93 Schumacker, C-80/94 Wielockx, C-107/94 Assher och C-243/01 Gerritse.

Genom lag 1143/2007 fogades till 13 § 1 mom. en fjärde punkt, enligt vilken innehavaren av ett uppehållstillstånd enligt rådets direktiv 2005/71/EG, nedan *forskardirektivet*, fick möjlighet att kräva beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande om den nettoförvärvsinkomst som personen erhållit i Finland utgör minst 75 procent av den nettoförvärvsinkomst som personen under skatteåret sammanlagt erhållit i Finland och någon annanstats.

Genom lag 874/2009 fogades till lagen en ny 7 a § genom vilken källbeskattningen på ersättningar som grundar sig på personlig verksamhet av artist eller sportutövare justerades i enlighet med krav som följt av rättspraxis inom Europeiska unionen. Enligt paragrafen kan de kostnader som har ett direkt ekonomiskt samband med den ersättning som grundar sig på personlig verksamhet av artisen eller sportutövaren dras av, om en begränsat skattskyldig som är bosatt i en stat inom EES yrkar det. Då är källskatten på beloppet efter avdragna kostnader i enlighet med 15 §, t.ex. för fysiska personers del i enlighet med en progressiv inkomstskatteskala och en genomsnittlig kommunal inkomstskattesats. Kostnaderna beaktas antingen i det källskattekort som Skatteförvaltningen utfärdar eller genom förfarandet för återbäring av källskatt. Om det inte finns krav på avdrag av kostnaderna är storleken på källskatten den som anges i 7 §, dvs. 15 procent. Samtidigt övergick man vid beskattningen av inkomst av skogsbruk till ett förfarande enligt lagen om beskattningsförfarande. Lagen trädde i kraft den 1 januari 2010.

Kostnadsersättningar till begränsat skattskyldiga

Enligt 4 § 1 mom. i källskattelagen anses som lön sådan lön eller sådant arvode som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Till lön hänförs även ersättning för vistelsekostnader samt gottgörelser i ersättning för andra kostnader för utförande av arbete. Enligt 4 § 2 mom. i källskattelagen hänförs inte till lön

1) ersättning mot verifikat som en trafikidkare utfärdat har betalats för biljett och fraktagift samt för andra med dem jämförliga nödvändiga avgifter som hör till den egentliga färden,

2) ersättning som mot verifikat som en in-kvarteringsrörelse har utfärdat eller som mot annat tillförlitligt verifikat har betalats för logiavgift,

3) dagtraktamente till den del det motsvarar av Skatteförvaltningen fastställt skattefritt dagtraktamente i Finland, inte heller

4) av Skatteförvaltningen fastställt skattefritt dagtraktamente eller annan ersättning för vistelsekostnader, som har betalats till den som står i anställningsförhållande till finska staten och vars egentliga arbetsplats är i utlandet, för resa utanför nämnda arbetsplats.

Enligt 4 § 3 mom. i källskattelagen hänförs likväl ovannämnda ersättningar för färdkostnad och logiavgift till lön till den del de inte bör anses såsom ersättning för kostnader för arbetets utförande.

Sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningpremie för begränsat skattskyldiga

När det gäller begränsat skattskyldiga används enligt 18 kap. 16 § 1 mom. i sjukförsäkringslagen (1224/2004) som grund för fastställande och betalning av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie i fråga om löneinkomsten den lön som avses i 4 § i källskattelagen. Enligt 32 § 4 mom. i sjukförsäkringslagen är den som betalar ut lönen eller ersättningen skyldig att ta ut sjukförsäkringspremien hos en sådan begränsat skattskyldig försäkrad som avses i 16 §, enligt vad som i källskattelagen bestäms om uppbörd av källskatt.

1.2 Europeiska unionens lagstiftning och rättspraxis vid Europeiska unionens domstol

I artikel 45 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan *EUF-fördraget*, och i artikel 28 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, nedan *EES-avtalet*, tryggas fri rörlighet när det gäller arbetskraften. I artikel 49 i EUF-fördraget och i artikel 31 i EES-avtalet förbjuds inskränkningar som gäller medborgarnas frihet att etablera sig i en annan medlemsstat.

I artikel 56 i EUF-fördraget förbjuds inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom unionen när det gäller medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan medlemsstat än mottagaren av tjänsten. I artikel 57 i EUF-fördraget definieras tjänster som prestationer som normalt utförs mot ersättning, i den utsträckning de inte faller under bestämmelserna om fri rörlighet för varor, kapital och personer. Enligt artikeln ska med tjänster särskilt avses bl.a. verksamhet inom fria yrken. Motsvarande bestämmelser ingår också i artiklarna 36 och 37 i EES-avtalet.

Enligt EU-domstolens praxis är det i vissa situationer tillåtet att ha olika beskattning för allmänt och begränsat skattskyldiga. EU-domstolen har i sina domar ansett att det är fråga om diskriminering som strider mot EUF-fördraget när lika situationer behandlas olika eller då olika situationer behandlas lika. Frågan om det är tillåtet med olika beskattning för begränsat och allmänt skattskyldiga påverkas av en bedömning av hur lika situationerna är. Situationen för begränsat och allmänt skattskyldiga anses inte alltid vara likartad, och då kan också olika beskattning vara tillåten. Olika beskattning för begränsat och allmänt skattskyldiga är diskriminerande om det inte finns en sådan objektiv skillnad mellan situationerna som kan motivera olika beskattning. Diskriminerande beskattning tillåts inte om diskrimineringen inte kan motiveras på grunder som rättfärdigar den.

I domen i mål C-279/93, Schumacker, granskades skyldigheten för källstaten att beakta den begränsat skattskyldiges personliga förhållanden och familjesituation. Enligt EU-domstolen strider det mot artikeln om fri rör-

lighet för arbetstagare i fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, numera EUF-fördraget, att beskatta en begränsat skattskyldig arbetstagare hårdare än en allmänt skattskyldig, om den begränsat skattskyldige förvärvar sin inkomst helt eller nästan uteslutande från källstaten och i bostättningsstaten inte förvärvar tillräckliga inkomster för att där kunna beskattas med beaktande av personliga förhållanden och familjesituation.

Också i mål C-169/03, Wallentin, behandlades källstatens skyldighet att beakta begränsat skattskyldigas personliga förhållanden och familjesituation. EU-domstolen ansåg att artikel 45 i EUF-fördraget är ett hinder för en sådan lagstiftning i medlemsstaten enligt vilken det tas ut källskatt av en begränsat skattskyldig utan att bevilja personen grundavdrag, i de fall då den begränsat skattskyldige i sin hemviststat har endast sådana inkomster som till sin natur inte inkomstbeskattas.

Också i det nyligen träffade avgörandet C-39/10, kommissionen mot Estland, behandlades källstatens skyldighet att beakta den skattskyldiges personliga förhållanden och familjesituation. Avgörandet gällde en situation där en person som var allmänt skattskyldig i Finland fick två pensioner, en i Estland och en i Finland. Pensionerna var så gott som lika stora. I Estland togs det ut inkomstskatt på den estniska pensionen, men varken grundavdrag eller tilläggsavdrag beaktades i samband med inkomsten. Det sammanlagda beloppet av pensionsinkomsten från Estland och Finland översteg endast något grundavdraget enligt estnisk inkomstskattelag. I Finland togs det inte alls ut skatt på grund av att de totala inkomsterna var låga. Enligt EU-domstolen strider det estniska systemet mot artikel 45 i EUF-fördraget, eftersom begränsat skattskyldiga pensionstagare enligt detta system inte kan få de avdrag som föreskrivs i inkomstskattelagen i sådana fall då personerna inte beskattas med stöd av skattelagstiftningen i hemviststaten, till följd av att deras pensioner är låga.

I EU-domstolens dom i mål C-385/00, F.W.L. de Groot, var det fråga om det beräkningsätt som användes för ett avdrag som gällde de personliga förhållandena och famil-

jesituationen för en allmänt skattskyldig, i samband med att man i hemviststaten med hjälp av undantagsmetoden med progressionsförbehåll undanröjde dubbelbeskattning. Enligt domstolen är det fråga om förbjuden begränsning av arbetskraftens fria rörlighet när en person förlorar en del av den förmån som gäller den skattefria andelen av inkomsten och en del av sina personliga skatteförmåner i hemviststaten på grund av att han under det aktuella året även har erhållit lön i en annan medlemsstat där lönen också har beskattats, utan att hänsyn tagits till hans personliga förhållanden och familjesituation.

I EU-domstolens dom i mål C-440/08, *Gielen*, var det fråga om den s.k. assimilationsvalmöjlighet som tillämpas i Nederländerna är förenlig med etableringsfriheten enligt artikel 49 i EUF-fördraget. Begränsat skattskyldiga hade möjlighet att välja det system som omfattade personer som var bosatta i landet, i stället för den bestämmelse som strider mot artikel 49 i EUF-fördraget. EU-domstolen konstaterade att artikel 49 i EUF-fördraget utgör hinder för sådan nationell lagstiftning som, när det gäller beviljande av en sådan skattefördel som det egenföretagaravdrag som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, leder till att skattskyldiga personer som saknar hemvist i landet diskrimineras, även om de i fråga om denna fördel kan välja att omfattas av den beskattningsmetod som tillämpas för skattskyldiga personer som har hemvist i landet.

Olika beskattning för begränsat och allmänt skattskyldiga när det gäller den skattesats som tillämpas på inkomsterna behandlades i EU-domstolens mål C-234/01, nedan *målet Gerritse*, som gällde beskattningen av en person som till yrket var trumslagare i en stat där han ansågs vara begränsat skattskyldig. Bara en liten del av hans totala inkomster förvärvades i källstaten. Begränsat skattskyldiga beskattades enligt en skattesats på 25 procent, och på allmänt skattskyldiga tillämpades en progressiv skattesats till den del inkomsten översteg det årliga skattefria beloppet. Enligt EU-domstolen strider det inte mot unionens rätt att det av begränsat skattskyldiga tas ut 25 procent vid inkomstens källa, medan allmänt skattskyldiga beskattas enligt en progressiv skattesats så att inkomsterna

till ett visst maximibelopp är skattefria. Förutsättningen är dock att skattesatsen på 25 procent inte är större än den skattesats som enligt den progressiva skalan tillämpas på summan av personens nettoinkomster och det skattefria maximibeloppet.

I målet *Gerritse* var det dessutom fråga om rätten att dra av kostnader för intäkternas förvärvande. I målet ansågs allmänt och begränsat skattskyldiga personer vara i samma situation, eftersom kostnaderna för intäkternas förvärvande, dvs. det avdrag som det gällde, hänförde sig direkt till den verksamhet som gett upphov till den beskattningsbara inkomsten. Det var fråga om diskriminering i strid med artiklarna om friheten att tillhandahålla tjänster i EUF-fördraget, eftersom personer som var bosatta utomlands i regel beskattades på basis av sina bruttoinkomster, dvs. så att det inte från inkomsterna drogs av kostnader för intäkternas förvärvande, medan de allmänt skattskyldiga personerna beskattades på basis av sina nettoinkomster, dvs. så att kostnaderna för intäkternas förvärvande först drogs av. Dessa artiklar utgjorde däremot inte något hinder för att det skattefria beloppet i anslutning till den progressiva skalan omfattade endast de personer som hade sin hemvist i landet.

Förhållandet mellan källbeskattningen och principen om friheten att tillhandahålla tjänster behandlades också i EU-domstolens dom i mål C-290/04, *FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH*. Målet gällde de ersättningar som ett bolag som arrangerade konserter och som hade sitt säte i en medlemsstat betalade en fysisk person med firma, bosatt i en annan stat, för att denna erbjöd arrangören en musikgrupps tjänster. Av de begränsat skattskyldiga togs det ut 15 procent i källskatt vid utbetalningen av ersättningen för de kulturella och konstnärliga prestationerna och inga inkomstavdrag för kostnader för intäkternas förvärvande godkändes. Den som betalade ersättningen var skyldig att innehålla och redovisa skatten. De allmänt skattskyldiga hade däremot en skyldighet att lämna in en inkomstskattedeklaration för motsvarande inkomster, och den som betalade ersättningen var varken skyldig att verkställa förskottsinnehållningen eller ansvarig för mottagarens inkomstskatt. EU-domstolen an-

såg att skyldigheten att innehålla källskatt och skatteansvaret i anslutning till denna skyldighet begränsade friheten att tillhandahålla tjänster, men ansåg dock att skyldigheten var motiverad som garant för ett effektivt uttagande av inkomstskatt. EU-domstolen påminde dock om att det inte vid den tidpunkt då de omständigheter som var aktuella i målet fanns något gemenskapsdirektiv som reglerade ömsesidigt bistånd rörande skatteuppbörd mellan de berörda medlemsstaterna.

EU-domstolen konstaterade att den redan i sitt avgörande i målet Gerritse hade svarat att personer som har sin hemvist i medlemsstaten och personer som är bosatta utomlands befinner sig i jämförbara situationer när det gäller kostnader för intäkternas förvärvande som är i direkt anslutning till den verksamhet som ger upphov till den beskattningsbara inkomsten. EU-domstolen konstaterade dessutom att en särbehandling när det gäller rätten att dra av kostnader för intäkternas förvärvande i regel strider mot EUF-fördraget. I målet Gerritse uttalade sig EU-domstolen dock inte om i vilket skede av beskattningsförfarandet kostnaderna för intäkternas förvärvande ska dras av i sådana fall där det kan vara fråga om olika skeden. När det gäller den tidpunkt när utgifterna ska beaktas konstaterade EU-domstolen att bestämmelserna i grundfördraget utgör ett hinder för en nationell lagstiftning som innebär att mottagaren av tjänsterna, som samtidigt är den som betalar ersättning till den som i utlandet tillhandahåller tjänsterna, inte vid innehållning av källskatt får göra avdrag för de kostnader för intäkternas förvärvande som har ett direkt samband med den verksamhet som den som tillhandahåller tjänsterna bedriver i den medlemsstat där tjänsten har utförts, medan åter den som tillhandahåller tjänsten i denna medlemsstat bara beskattas för nettoinkomsterna efter avdrag för kostnader för intäkternas förvärvande.

EU-domstolen konstaterade dessutom att artiklarna om friheten att tillhandahålla tjänster ska tolkas så att de inte utgör ett hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken det vid den tidpunkt då källskatten innehålls kan dras av endast de utgifter för intäkternas förvärvande som har ett direkt samband med den verksamhet som har gett upphov till den

skattepliktiga inkomsten, och som bedrivs i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls, och som den som tillhandahåller tjänsterna i en annan medlemsstat har presenterat för den som betalar ersättningen, och enligt vilken andra eventuella utgifter som inte har något direkt samband med den nämnda rörelsen vid behov kan beaktas inom ramen för ett senare återbetalningsförfarande. Artiklarna ska tolkas så att de inte utgör ett hinder för att det att skattefrihet kan beaktas endast om en behörig skattemyndighet beviljar ett intyg över att förutsättningarna enligt skatteavtalet uppfylls i fråga om den som tillhandahåller tjänsterna. EUF-fördraget ska också tolkas så att det inte tillämpas om den som tillhandahåller tjänsterna är medborgare i ett tredjeland.

EU-domstolens dom i mål C-345/04, Centro Equestre da Lezíria Grande Lda, behandlade frågan om det strider mot bestämmelserna om friheten att tillhandahålla tjänster att begränsa rätten att dra av utgifterna för inkomstens förvärvande till sådana utgifter som har ett direkt ekonomiskt samband med inkomsterna av en verksamhet som utövats inom den berörda statens territorium. Enligt EU-domstolen står inte en begränsning i strid med bestämmelserna, om man med utgifter avser alla utgifter som har ett direkt samband med verksamheten, oberoende av var eller när dessa utgifter uppstår. Enligt avgörandet ska det med utgifter som har direkt samband med inkomsterna avses sådana utgifter som har ett direkt ekonomiskt samband med en tjänst som har beskattats i den berörda staten och som inte kan skiljas från denna tjänst, exempelvis utgifter för resor samt för kost och logi. Det är därtill inte av någon betydelse var och när utgifterna uppstår. EU-domstolen preciserade att EU-rätten inte utgör något hinder för att en medlemsstat går längre än detta och också beaktar sådana utgifter som inte har ett sådant samband med inkomsten. Det var fråga beskattningen av ett bolag med begränsat ansvar i en medlemsstat som beskattades i en annan stat där bolaget arrangerade ridningsuppvisningar och höll ridlektioner.

1.3 Internationell jämförelse

Sverige

Det tas i regel ut 25 procent källskatt på sådan förvärvsinkomst som en begränsat skattskyldig fysisk person förvärvat i Sverige. Den begränsat skattskyldige kan välja att i stället för beskattning genom källskatt bli beskattad enligt inkomstskattelagen. Valmöjligheten gäller alla sådana inkomster under skatteåret som annars hade beskattats enligt en skattesats på 25 procent. Vid beskattning enligt inkomstskattelagen är det möjligt att dra av kostnader för inkomstens förvärvande, göra avdrag för sjöarbetsinkomst och avdrag som inte enbart gäller allmänt skattskyldiga. Skattesatsen motsvarar den genomsnittliga kommunalskatten.

Begränsat skattskyldiga som väljer beskattning enligt inkomstskattelagen har rätt att också dra av så kallade personliga avdrag. En förutsättning är att personen förvärvat hela eller så gott som hela sin årliga inkomst i Sverige. Personliga avdrag är ett EU-rättsligt begrepp som inte används i inkomstskattelagen. Personliga avdrag är t.ex. grundavdrag, avdrag för pensionssparande och hushållsavdrag. En begränsat skattskyldig kan dessutom göra ränteavdrag för andra räntor än räntor på skuld för inkomstens förvärvande, om han eller hon förvärvat hela eller nästan hela sin inkomst i Sverige, om det inte har varit möjligt att dra av räntorna i hemviststaten, om den skattskyldige bor i en stat inom EES och om räntorna har betalats medan den skattskyldige bott i denna stat.

Danmark

I fråga om statskatten beskattas begränsat skattskyldigas förvärvsinkomster enligt samma skattesats som allmänt skattskyldigas förvärvsinkomster. I fråga om kommunalskatten tillämpas på begränsat skattskyldiga en skattesats på 24 procent. Skattesatsen för allmänt skattskyldiga bestäms för kommunalbeskattningens del enligt boningskommunen.

Begränsat skattskyldiga får dra av resekostnaderna mellan bostaden och arbetsplatsen. Arbetsgivaren kan dessutom ersätta kostnader för mat och logi i samband med en arbetsresa, eller betala ett skattefritt bidrag för att täcka dessa kostnader. Om arbetsgivaren inte har ersatt kostnaderna kan den skattskyldige göra avdraget vid beskattningen. Begränsat skattskyldiga får göra personliga allmänna avdrag endast om de arbetar i Danmark under hela året. Om arbetsperioden är kortare än ett år, kan inkomsten dock omräknas till en årsinkomst, och därefter kan det personliga allmänna avdraget göras från årsinkomsten.

Om en begränsat skattskyldig tjänar minst 75 procent av sin årliga globala inkomst i Danmark, kan han på begäran beskattas enligt bestämmelser som gäller s.k. gränsarbetare. Då är avdragen jämförbara med avdragen för allmänt skattskyldiga.

Begränsat skattskyldiga behöver i Danmark antingen ett nummer i befolkningsregistret eller ett skattenummer. Skatteförvaltningen gör för en begränsat skattskyldig en preliminär uppskattning av beskattningen och skapar ett digitalt skattekort. Den begränsat skattskyldige ska för skattekortet ge en uppskattning av sina inkomster och naturaförmåner i Danmark. Arbetsgivaren får med hjälp av det digitala skattekortet information om det skattelepp som ska innehållas. Om inget skattekort finns ska arbetsgivaren ta ut en skatt på 55 procent. Om den begränsat skattskyldige tar kontakt med skatteförvaltningen genast efter att arbetet tagit slut, kan skatteförvaltningen beräkna om den skattskyldige har rätt till skatteåterbäring eller om han eller hon ska betala mera skatt. En begränsat skattskyldig är inte skyldig att lämna in en skattedeklaration, utan han eller hon kan granska och rätta sina uppgifter via skatteförvaltningens internetjänst före utgången av mars det år som följer på inkomståret. Den skattskyldige får en anmälan om beskattningen i slutet av april. Om den begränsat skattskyldige inte har använt internettjänsten sänds det till honom eller henne i slutet av april en anmälan om beskattningen. Den skattskyldige ska i anmälan fylla i sådana uppgifter som saknas.

Nederländerna

På begränsat skattskyldiga tillämpas samma skattesatser som på allmänt skattskyldiga. Begränsat skattskyldiga får bara göra vissa inkomstavdrag, t.ex. avdrag för arbetsresa med kollektivtrafik. Om en begränsat skattskyldig bor i en EU-medlemsstat eller i en stat som Nederländerna har slutit ett sådant skatteavtal med som möjliggör informationsbyte, kan han eller hon välja att beskattas lika som allmänt skattskyldiga. I sådana fall beaktas den skattskyldiges globala inkomster i beskattningen i Nederländerna. Den som har valt beskattning för allmänt skattskyldiga får samma avdrag som allmänt skattskyldiga.

Tyskland

På begränsat skattskyldiga tillämpas samma skattesatser som på allmänt skattskyldiga. Kostnader för inkomstens förvärvande kan dras av endast om de ekonomiskt anknyter till inkomst som förvärvats i Tyskland. Grundavdraget ges enbart till sådana begränsat skattskyldiga som får sin arbetsinkomst i Tyskland. Om den skattskyldige inte under hela året har förvärvat inkomster i Tyskland får han eller hon endast ett partiellt schablonavdrag för inkomstens förvärvande. Begränsat skattskyldiga kan, oberoende av medborgarskap, välja samma beskattning som allmänt skattskyldiga, om minst 90 procent av den årliga globala inkomsten är skattepliktig inkomst i Tyskland och den inkomst som omfattas av tysk beskattning inte överstiger 8 004 euro. En person som valt beskattning för allmänt skattskyldiga och som är medborgare i en stat inom EES, har rätt till sambeskattnings av makar, om personens make bor i en stat inom EES, om minst 90 procent av makarnas sammanräknade globala årliga inkomst är skattepliktig inkomst i Tyskland och om de sammanräknade inkomster som inte omfattas av tysk beskattning inte överstiger 16 008 euro.

Estland

På förvärvsinkomster tillämpas i regel en skattesats på 21 procent. Detta gäller både allmänt och begränsat skattskyldiga. Kostna-

der för inkomstens förvärvande får inte dras av från löneinkomsten. En begränsat skattskyldig som bor i en stat inom EES kan genom att lämna in en skattedeclaration göra sådana avdrag som gäller allmänt skattskyldiga, om minst 75 procent av personens beskattningsbara inkomst förvärvas i Estland. Avdragen görs proportionellt i enlighet med andelen beskattningsbar inkomst i Estland i förhållande till totalinkomsten. Även om gränsen på 75 procent inte överstigs är det möjligt att göra avdragen om den skattskyldige påvisar att han eller hon inte i sin hemviststat kunde göra de avdrag som är tillåtna för personer som är bosatta i landet.

1.4 Bedömning av nuläget

I mars 2012 sände Europeiska unionens kommission Finland en formell underrättelse (Kommissionens brev 26.3.2012 SG-Greffe(2012)D/5239). I sin underrättelse vill kommissionen fästa uppmärksamheten vid tre omständigheter som gäller lagstiftningen om beskattningen av begränsat skattskyldigas förvärvsinkomst. Behandlingen av ärendet är en fortsättning på det pilotförfarande inom EU som inleddes med ett brev daterat den 2 juni 2010 från kommissionen till Finland. Kommissionen meddelade i brevet att den tagit emot ett klagomål som gäller den skattemässiga behandlingen av begränsat skattskyldiga i Finland. Unionens pilotförfarande är ett snabbare och lättare förfarande än överträdelseförfarandet och går ut på att kommissionen tillsammans med medlemsstaten reder ut sådana frågor i samband med tillämpningen av EU-rätten som ofta har varit aktuella i kontakterna från medborgare och företag. Genom pilotförfarandet har kommissionen begränsat undersökningen av ärendet till följande tre frågor som tagits upp i den formella underrättelsen:

1) Skattesatsen på 35 procent som tillämpas på sådana personer som får under 75 procent av sin förvärvsinkomst från Finland.

Kommissionen konstaterar att den fasta inkomstskattesatsen är 35 procent för sådana begränsat skattskyldiga som inte är bosatta i Finland och som förvärvar under 75 procent av sin totalinkomst i Finland, med undantag av sportutövare och artister. Däremot betalar

allmänt skattskyldiga arbetstagare i Finland inkomstskatt enligt en progressiv skala. Som exempel nämner kommissionen att utgångsnivån för den sammanlagda stats- och kommunalskatten är betydligt lägre än 35 procent, eftersom skattesatsen för t.ex. en årsinkomst på 23 200 euro är 6,5 procent för statsbeskattningsdel och 16,25–21,50 procent för kommunalbeskattningsdel. Enligt kommissionen är den skattesats som tillämpas på arbetstagare som inte är bosatta i Finland i många fall högre, även om årsinkomsten är den samma. Kommissionen anser att det är fråga om indirekt diskriminering som hindrar fri rörlighet för arbetstagarna. Kommissionen anser också att denna begränsning inte kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse.

2) Bristande möjligheter att dra av sådana utgifter för inkomstens förvärvande som direkt hänför sig till den begränsat skattskyldiges förvärvsinkomst.

Kommissionen konstaterar att begränsat skattskyldiga som inte är bosatta i Finland och som förvärvar under 75 procent av sin totalinkomst i Finland endast är berättigade till ett schablonavdrag. Avdragsbeloppet är 510 euro per månad eller 17 euro per dag, om arbetet i Finland pågår mindre än en månad. Dessa arbetstagare beviljas inte något avdrag för utgifter som direkt hänför sig till inkomsten i Finland. För allmänt skattskyldiga personer är avdrag av detta slag möjliga. I frågan om utgifter som är avdragsgilla hänvisar kommissionen till EU-domstolens avgörande i målet Gerritse. Enligt kommissionen kan den tolkning som gjorts i avgörandet tillämpas direkt på den nationella lagstiftning som är under granskning. Det är då fråga om indirekt diskriminering, eftersom begränsat skattskyldiga som inte är bosatta i Finland inte kan dra av utgifter som direkt hänför sig till den inkomst som förvärvats i Finland, fastän det är möjligt för personer som är bosatta i Finland. Varken avdraget på 17 euro per dag eller avdraget på 510 euro per månad hänför sig till faktiska utgifter. Kommissionen fäster till denna del uppmärksamhet vid att avdragen i vissa fall kan vara lägre än det totala beloppet av de utgifter som direkt hänför sig till den inkomst som de ovannämnda begränsat skattskyldiga förvärvat i Finland.

Därför anser kommissionen att det faktum att de arbetstagare som är begränsat skattskyldiga i Finland, som bor i en annan stat inom EES och som förvärvar under 75 procent av sin totalinkomst i Finland inte kan dra av de utgifter som direkt hänför sig till den inkomst som förvärvats i Finland verkar strida mot den fria rörligheten för arbetstagare enligt artikel 45 i EUF-fördraget och artikel 28 i EES-avtalet. Kommissionen anser att denna begränsning inte kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse.

3) Likviditetsnackdel för begränsat skattskyldiga som tjänar minst 75 procent av sin totalinkomst i Finland

Allmänt skattskyldiga arbetstagare som är bosatta i Finland kan i det skede när förskottsinnehållningen görs informera skattemyndigheterna om sina förväntade årsinkomster och avdrag. Skattebyrån utfärdar därefter ett skattekort på basis av denna bedömning. Skattekortet innehåller uppgifter om den sannolika skattesats som ska tillämpas under det aktuella året. Personens arbetsgivare tillämpar denna skattesats, medan källskatten åter betalas i förskott. Skattebetalaren kan när som helst be om en ändring av skattekortet. På så vis kan förändringar i inkomstnivå och avdragsgilla kostnader genast beaktas under det aktuella året. Enligt kommissionen har inte personer som är bosatta någon annanstans än i Finland denna möjlighet. Personer som är bosatta i en annan stat inom EES-området, som förvärvar minst 75 procent av sin inkomst i Finland, och som kommissionen kallar "Schumacker-gruppen", kan välja om det på dem ska tillämpas samma skattesats och samma avdrag som på allmänt skattskyldiga som är bosatta i Finland. Trots denna möjlighet ska arbetstagare inom Schumacker-gruppen först betala källskatt på 35 procent, och de får inte i det skedet andra avdrag än det avdrag per dag eller per månad som föreskrivs i 6 § i källskattelagen. För dessa arbetstagare leder detta enligt kommissionen ofta till en sådan likviditetsnackdel som skattebetalare bosatta i Finland inte får. Detta beror på att skatteåterbäringen som baserar sig på det slutliga beskattningsbeslutet fås först långt efter utgången av skatteåret i fråga. Korrekt skattesats och relevanta avdrag tillämpas alltså först i detta skede. En-

ligt kommissionen uppstår det alltid likviditetsnackdelar när den skatt som tas ut enligt 6 och 7 § i källskattelagen överskrider den faktiska slutliga skatten, avdragen inberäknade. Detta blir fallet framför allt för arbetstagare som har låg årsinkomst eller rätt till stora avdrag. Kommissionen anser att denna nackdel leder till en administrativ och ekonomisk börda som sannolikt begränsar den fria rörligheten för arbetstagarna. Enligt kommissionen är det faktum att personer som bor i en annan stat inom EES-området och som förvärvar minst 75 procent av sin inkomst i Finland inte kan få sina beräknade avdrag och helhetsinkomster beaktade redan vid källbeskattningen, även om allmänt skattskyldiga har denna möjlighet, är ett hinder för den fria rörligheten för arbetstagarna. Behandling av detta slag är förbjuden enligt artikel 45 i EUF-fördraget och artikel 28 i EES-avtalet. Kommissionen anser att denna begränsning inte kan motiveras av tvingande skäl av allmänintresse.

Utöver den ovan beskrivna formella under rättelsen, baserad på ett pilotförfarande inom EU, har kommissionen genom ett brev den 15 februari 2012 inlett ett pilotförfarande inom EU som gäller 4 § i källskattelagen och som även det baserar sig på ett klagomål. I kommissionens brev jämförs 71 § i inkomstskattelagen, som gäller skattefria resekostnadsersättningar till allmänt skattskyldiga, med 4 § i källskattelagen som gäller skattefria resekostnadsersättningar till begränsat skattskyldiga. I kommissionens brev konstateras det att kilometerersättningar, måltidser sättningar och resedagtraktamenten är skattepliktiga när de betalas till begränsat skattskyldiga, men inte när det betalas till allmänt skattskyldiga. Dessutom får inte beloppet av ett skattefritt dagtraktamente till begränsat skattskyldiga överstiga beloppet av ett inrikesdagtraktamente, medan de belopp som gäller skattefria utrikesdagtraktamenten till arbetstagare bosatta i Finland är andra och vanligen högre. Den skattemässiga behandlingen av arbetstagare som är bosatta i Finland är således mera fördelaktig än den som gäller arbetstagare från andra stater inom EES. Enligt kommissionen verkar detta hindra den fria rörligheten för arbetstagarna och dessutom förefaller det som om de två ar-

betstagarkategorierna befinner sig i motsvarande situation på så sätt att det i båda fallen är fråga om arbetstagare som får samma ersättning för arbetsresor gjorda för arbetsgivaren. Enligt kommissionen verkar inte den aktuella ogynnsamma behandlingen motiverad av tvingande skäl av allmänintresse, och kommissionens avdelningar anser att verksamheten kan bryta mot artikel 45 i EUF-fördraget och artikel 28 i EES-avtalet.

Med stöd av vad som anförts ovan är det nödvändigt att ändra bestämmelserna i finsk lagstiftning om beskattningen av begränsat skattskyldigas förvärvsinkomst, för att säkerställa att bestämmelserna i Finland är förenliga med EU-rätten och avgörandep Praxis vid EU-domstolen. Kommissionens överträdelseförfarande som beskrivs ovan kan antas leda till att Finland blir tvunget att svara inför EU-domstolen, om det nuvarande systemet inte ändras.

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att källskattelagen ändras så att begränsat skattskyldigas förvärvsinkomst i fortsättningen kan beskattas i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Samtidigt slopas villkoret enligt vilket en skattskyldig ska tjäna minst 75 procent av sin inkomst i Finland. Möjligheten till beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande ska således inte längre vara beroende av hur stor andel av den årliga inkomsten som har förvärvats i Finland. För närvarande är det möjligt bara för personer som bor i en stat inom EES och för innehavare av ett sådant uppehållstillstånd som avses i forskardirektivet att ansöka om beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande. Villkoret som gäller den skattskyldiges hemviststat utvidgas så att beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande är möjlig också om mottagaren bor i en stat eller inom ett område som omfattas av avtalet om handräckning och utbyte av information i skatteärenden. Detta kan motiveras med en strävan efter ett så enkelt förfarande som möjligt samt med att arbetstagarna ska behandlas lika.

En beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande innebär att begränsat skattskyldigas skatt bestäms enligt lagen om inkomstskatteskalan och den genomsnittliga kommunalskattesatsen. Ändringen innebär också att begränsat skattskyldiga får dra av kostnader för inkomstens förvärvande enligt samma bestämmelser och samma tidtabell som allmänt skattskyldiga.

När det gäller avdragsrätten för kostnader som direkt hänför sig till inkomstens förvärvande är enligt EU-domstolens rättspraxis begränsat skattskyldiga i samma ställning som allmänt skattskyldiga. När det gäller avdrag som hänför sig till den skattskyldiges personliga förhållanden och familjesituation är begränsat skattskyldiga däremot i regel inte i samma ställning som allmänt skattskyldiga. Situationerna är dock likadana i de fall när de får alla eller nästan alla inkomster i källstaten och också när hemviststaten till följd av ringa inkomster inte överhuvudtaget beskattar inkomsterna.

Begreppet avdrag som grundar sig på personliga förhållanden och familjesituation har skapats av EU-domstolen, och den finska inkomstskattelagen känner därför inte begreppet som sådant. För att undvika att förfarandet blir mera komplicerat föreslås det i propositionen att begränsat skattskyldiga ska få samma avdrag som gäller inkomstens förvärvande och bibehållande som allmänt skattskyldiga får i motsvarande situationer. Avdrag som grundar sig på personliga förhållanden och familjesituation ska inte begränsas till situationer där begränsat skattskyldiga förvärvar alla eller nästan alla inkomster i Finland eller där den skattskyldiges personliga förhållanden och familjesituation inte kan beaktas i hans eller hennes hemviststat, eftersom någon skatt inte tas ut till följd av ringa inkomster.

För allmänt skattskyldiga bestäms beskattningsnivån i regel på basis av den sammanlagda årsinkomsten. För att beskattningsnivån för de inkomster som begränsat skattskyldiga förvärvar ska kunna anpassas till skattenivån för allmänt skattskyldiga ska de globala förvärvsinkomsterna påverka beskattningsnivån också för begränsat skattskyldiga. Enligt förslaget tas det i lagen in en ny bestämmelse om den inverkan som de

globala inkomsterna har på beskattningsnivån. Detta är motiverat med tanke på en jämlik behandling av begränsat och allmänt skattskyldiga. På detta sätt förebyggs också en situation där en begränsat skattskyldig genom att dela upp lönen så att den beskattas i flera stater kan dra nytta av en lägre beskattningsnivå jämfört med en löntagare som har en lika stor sammanlagd inkomst i endast en stat. Den inkomst som avses här beskattas inte i Finland, utan inkomsten beaktas när skatten för den inkomst som förvärvats i Finland fastställs.

Dessa inkomster från utlandet eller Finland ska dock inte beaktas, om den begränsat skattskyldige är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är innehavare av ett sådant uppehållstillstånd som avses i det s.k. forskardirektivet, och om den beskattningsbara nettoförvärvsinkomst som den skattskyldige förvärvat i Finland under skatteåret utgör minst 75 procent av det sammanlagda beloppet av den skattskyldiges inkomst.

Den begränsat skattskyldiges egen aktivitet är en förutsättning för en beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande. Vid beskattning enligt denna lag har man rätt till inkomstavdrag och beskattningsnivån fastställs på basis av den totala årsinkomsten. Det är därför nödvändigt att för beskattningen enligt lagen om beskattningsförfarande få uppgifter av den skattskyldige om årsinkomsten. Begränsat skattskyldiga kan meddela sin önskan antingen vid förskottsinnehållningen, verkställandet av beskattningen eller genom ett rättelseyrkande.

Vid verkställandet av beskattningen ska bestämmelserna enligt lagen om beskattningsförfarande tillämpas. Till begränsat skattskyldiga skickas en förhandsifylld skattedeklaration som baserar sig på de uppgifter som finns hos skattemyndigheten. Utöver uppgifterna i betalarnas årsdeklarationer kan man använda de uppgifter som den skattskyldige har gett i samband med förskottsinnehållningen. Också en begränsat skattskyldig är skyldig att granska uppgifterna i den förhandsifyllda skattedeklarationen, och om det finns brister eller fel i uppgifterna är han eller hon skyldig att rätta och komplettera uppgifterna och returnera skattedeklaratio-

nen. Om den skattskyldige inte returnerar skattedeklarationen anses han eller hon ha lämnat in skattedeklarationen i enlighet med uppgifterna i den förhandsfyllda skattedeklarationen. Fysiska personer som inte har fått en förhandsfylld skattedeklaration och som under skatteåret har haft beskattningsbar inkomst ska utan uppmaning lämna in en skattedeklaration för beskattningen.

Övergången från källbeskattning till beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande innebär emellertid för den skattskyldige att han eller hon behandlas på samma sätt som allmänt skattskyldiga inte bara i fråga om skattesats och kostnadsavdrag utan också i fråga om administrativa förfaranden. I jämförelse med källbeskattningen innebär detta en ökad skyldighet att utreda de årliga totalinkomsterna och avdragen. Därför kan en del av de begränsat skattskyldiga anse att det nuvarande systemet är bättre. Eftersom källbeskattningen är ett effektivt sätt att ta ut skatt genast vid inkomstens källa, föreslås det inte att de nuvarande bestämmelserna om källbeskattning av förvärvsinkomst ska upphävas. Om en begränsat skattskyldig inte är aktiv, t.ex. genom att ansöka om ett skattekort för begränsat skattskyldiga, följs de nuvarande bestämmelserna om källskatt i 2 kap. Enligt bestämmelserna ska betalaren ta ut en källskatt på 35 procent. Det ska fortfarande vara möjligt att ge den skattskyldige källskattekort. Bestämmelsen om avdraget på 510 euro per månad och 17 euro per dag ska enligt förslaget inte ändras, dvs. den som väljer skattesatsen på 35 procent ska ha rätt till detta avdrag, om det finns en anteckning om detta i källskattekortet. Källbeskattning kombinerad med det ovannämnda avdraget på 510 euro är ett entydigt, administrativt fungerande och tydligt förfarande för den begränsat skattskyldige och Skatteförvaltningen.

Om den begränsat skattskyldige för någon del av förvärvsinkomsten har valt beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande ska denna beskattning tillämpas på alla förvärvsinkomster.

Det föreslås dessutom att lagen ändras så att begränsat skattskyldiga kan få resekostnader ersätta skattefritt på samma grunder som allmänt skattskyldiga. Likaså föreslås det att de kostnader som betalats till mottaga-

re av sjöarbetsinkomst i enlighet med inkomstskattelagen ska vara skattefria.

Det föreslås att sjukförsäkringslagen ändras så att de bestämmelser som gäller för allmänt skattskyldiga tillämpas på fastställandet av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningspremie i fråga om den förvärvsinkomst som beskattas enligt beskattningsförfarandet.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenser för skatteinkomsterna

Enligt Skatteförvaltningens uppföljningsuppgifter om beskattningen betalades det år 2011 till begränsat skattskyldiga ersättningar som utgjorde källskattepliktig förvärvsinkomst till ett belopp av 244,1 miljoner euro. För dessa inkomster togs det ut 36,8 miljoner euro i källskatt. År 2010 var motsvarande belopp 223,8 miljoner euro och 33 miljoner euro. År 2009 var beloppen 223,7 miljoner euro och 30,9 miljoner euro.

Den föreslagna ändringen uppskattas minska skatteinkomsterna. När beskattningen av pensionsinkomster år 2006 övergick från källbeskattning till beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande halverades skatteinkomsterna, vilket också var bedömningen i propositionen. Skatteåterbäringar som har betalats till de begränsat skattskyldiga som valt beskattningsförfarandet, har under åren 2009–2011 uppgått till ungefär 30–40 procent av den källskatt som ursprungligen har tagits ut. Minskningen av skatteinkomsterna påverkas också av om en del av de begränsat skattskyldiga också i framtiden väljer källskatt i stället för beskattningsförfarandet. Om alla eller nästan alla skattskyldiga övergår till beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande uppskattas skatteinkomsterna högst halveras. Förlusten av skatteinkomster är då högst 16–18 miljoner euro.

Från begränsat skattskyldiga löntagare flyter för närvarande årligen in ca 0,6 miljoner euro i sjukvårdspremier och dagpenningspremier. Det sammanlagda beloppet sjukvårds- och dagpenningspremier var 2012 ca 1,8 miljarder euro. Även om sjukförsäkrings-

lagen preciseras till följd av ändringen i skattelagstiftningen, inverkar den föreslagna ändringen inte i någon betydande utsträckning på försäkringspremieintäkterna.

Konsekvenser för begränsat skattskyldiga

Ändringen sänker beskattningsnivån för de personer som i och med den nuvarande skatten på 35 procent haft en högre skatt än allmänt skattskyldiga med motsvarande förvärvsinkomster per år. I jämförelse med det tidigare källskatteförfarandet ökar det föreslagna förfarandet enligt lagen om beskattningsförfarande de skattskyldigas börda i form av en anmälnings- och utredningsskyldighet.

3.2 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Enligt uppgifter från Skatteförvaltningen skapas det årligen cirka 25 000 källskattekort för begränsat skattskyldiga. År 2011 fick cirka 36 000 inkomsttagare sådana årsdeklARATIONER som gällde löner, arvoden och ersättningar för arbete som betalats till begränsat skattskyldiga.

Den föreslagna överföringen av beskattningen av förvärvsinkomster från källbeskattning till beskattning i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande förutsätter ändringar i informationssystemen. I samband med ändringen är det nödvändigt att ge anvisningar till arbetsgivarna och utbilda tjänstemännen. Skatteförvaltningen har beräknat att kostnaderna för att införa ändringarna i systemet kan uppgå till ungefär 0,9–1,2 miljoner euro.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Skatteförvaltningen. Ändringen av sjukförsäkringslagen har beretts i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet. Utlåtanden om propositionen har begärts av Skatteförvaltningen, social- och hälsovårdsministeriet, professor Seppo Penttilä, professor Marjaana Helminen, Suomen Veroasiantuntijat ry, Finlands Näringsliv rf, Centralhandelskammaren, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf, som alla lämnade utlåtande. Utlåtande har dessutom lämnats av Ålands landskapsregering.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag**1.1 Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst**

4 §. I paragrafen finns det bestämmelser om vad som betraktas som lön vid uppbörd av källskatt. Som lön anses, liksom också för närvarande, sådan lön eller sådant arvode som avses i 13 § i lagen om förskottsuppbörd. Till lön hänförs också ersättning för vistelsekostnader samt gottgörelser i ersättning för andra kostnader för utförande av arbete. Till paragrafens 1 mom. fogas en hänvisning till bestämmelserna om ersättning av resekostnader enligt inkomstskattelagen. Då är de resekostnadsersättningar som betalas till begränsat skattskyldiga i samma omfattning och på samma grunder skattefria som de enligt inkomstskattelagen är för allmänt skattskyldiga. I fortsättningen ska skattefria ersättningar i enlighet med inkomstskattelagen också kunna betalas till begränsat skattskyldiga sjömän.

Paragrafens 2 och 3 mom. som innehåller bestämmelser om de kostnader som skattefritt kan ersättas begränsat skattskyldiga, behövs inte längre. Till begränsat skattskyldiga kan det för en arbetsresa utomlands i stället för det nuvarande inrikesdagtraktamentet skattefritt betalas dagtraktamente till det belopp som för landet i fråga anges i Skatteförvaltningens årliga beslut om skattefria resekostnadsersättningar. För en arbetsresa i Finland eller till Finland ska det skattefritt kunna betalas inrikesdagtraktamente med iakttagande av det ovannämnda Skatteförvaltningens beslut.

13 §. Paragrafens 1 mom. 1 och 2 punkten samt 3 punkten jämte underpunkter förblir i sin nuvarande form. I den gällande 4 och 5 punkten i momentet finns bestämmelser om möjligheten för en person som bor i en stat inom EES och som tjänar minst 75 procent av sina förvärvsinkomster i Finland eller för en innehavare av ett sådant uppehållstillstånd som avses i forskardirektivet att kräva beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelserna behövs inte längre, eftersom den förvärvsinkomst som avses i be-

stämmelserna i fortsättningen ska behandlas i 6 punkten. De nuvarande bestämmelserna i 6 och 7 punkten kvarstår oförändrade som 4 och 5 punkt.

Bestämmelsen i 1 mom. 6 punkten är ny. Med undantag för dividend beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande förvärvsinkomst som inte beskattas enligt de tidigare punkterna i momentet. Ett villkor är att mottagaren är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller inom ett område som omfattas av avtalet om handräckning och utbyte av information i skatteärenden, eller är en innehavare av ett sådant uppehållstillstånd som avses i forskardirektivet.

Redan för närvarande beskattas en del av förvärvsinkomsterna enligt lagen om beskattningsförfarande. Det gäller t.ex. sådana inkomster som pension och förvärvsinkomst-andelen av inkomster från jord- och skogsbruk. Till beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande överförs lön, fondandel och överskott som en personalfond betalar, ersättning för arbete enligt 25 § i lagen om förskottsuppbörd samt också annan prestation som enligt inkomstskattelagen beskattas som förvärvsinkomst. Också lönen för arbetstagare som hyrts för arbete i Finland ska kunna beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande. Avsikten är inte att i detta skede ändra den skattemässiga behandlingen av dividendinkomster, som därmed inte omfattas av 6 punkten. De gällande bestämmelserna enligt 1 mom. 3 punkten ska tillämpas på vinstutdelningen.

Bestämmelsen i 1 mom. 6 punkten är mera omfattande än de tidigare bestämmelserna om förvärvsinkomst i 4 och 5 punkten, eftersom den förutom begränsat skattskyldiga bosatta i en stat inom EES dessutom gäller inkomstagare som är bosatta i en stat som omfattas av avtalet om handräckning och utbyte av information i skatteärenden. Genom en begränsning som gäller den skattskyldiges hemviststat säkerställs att Skatteförvaltningen kan begära av personens hemviststat de uppgifter som behövs för verkställandet av beskattningen. Ändringen är mera omfattande än vad EU-domstolens rättspraxis förut-

sätter. Ändringen kan dock anses motiverad med hänsyn till de synpunkter som gäller tillgången på arbetskraft och likvärdig behandling av begränsat skattskyldiga. I fortsättningen ska det inte heller förutsättas att inkomsten som har förvärvats i Finland utgör minst 75 procent av den förvärvsinkomst som en person under ett skatteår sammanlagt förvärvat i Finland och någon annanstans.

I 2 mom. föreskrivs det om beskattningen av dividenden enligt 1 mom. 3 punkten. Såsom för närvarande ska dividender från inhemska samfund beaktas vid uträkning av sådana skattefria belopp för dividender som föreskrivs någon annanstans i skattelagstiftningen, och den skattskyldige ska för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg som utfärdats av skattemyndigheten i hemviststaten över att källskatten enligt 1 mom. 3 punkten inte gottgörs i hemviststaten.

Bestämmelserna i det gällande 2 och 3 mom. om tillämpningen av 1 mom. 4 och 5 punkten som ska slopas blir onödiga och skrivs därför inte in i lagen.

Det föreslås att det i 3 och 4 mom. tas in bestämmelser om förutsättningarna för tillämpning av 1 mom. 6 punkten. En tillämpning av lagen om beskattningsförfarande på sådan förvärvsinkomst som avses i 1 mom. 6 punkten förutsätter att den begränsat skattskyldige på eget initiativ vidtar vissa åtgärder. Paragrafens 3 mom. gäller förskottsuppbörd. Enligt momentet ska begränsat skattskyldiga antingen ansöka om ett skattekort för begränsat skattskyldiga enligt 16 § 4 mom. i lagen eller ansöka om att det belopp som debiteras vid förskottsuppbörden uträknas enligt lagen om beskattningsförfarande. Det senare alternativet gäller t.ex. hyrda utländska arbetstagare som själva ska ansöka om förskottsbetalning, om betalaren av prestationen inte är skyldig att ta ut källskatt på lönen. Om en begränsat skattskyldig inte skaffar ett skattekort för begränsat skattskyldiga ska bestämmelserna om källskatt i 2 kap. i lagen tillämpas.

Paragrafens 4 mom. gäller verkställandet av beskattningen och enligt det ska 1 mom. 6 punkten tillämpas när beskattningen verkställs, om bestämmelsen har tillämpats vid förskottsuppbörden eller om den begränsat skattskyldiga kräver det. Kravet ska också

kunna framläggas efter avslutad beskattning. Det är då fråga om att begära omprövning genom ett omprövningsförfarande, och bestämmelserna i 5 kap. i lagen om beskattningsförfarande ska tillämpas. För att den skattskyldige inte ska kunna välja källskatt för en del av inkomsterna under skatteåret och beskattning enligt lagen om beskattningsförfarande för en annan del, föreskrivs det i 4 mom. att om 1 mom. 6 punkten under skatteåret har tillämpats på någon inkomst som avses i den punkten, ska samma punkt tillämpas på alla inkomster som avses i nämnda punkt.

Bestämmelserna i 3 och 4 mom. gäller bara sådana förvärvsinkomster som inte redan med stöd av 1 mom. 1—5 punkten beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande. Begränsat skattskyldigas pensionsinkomster ska också i fortsättningen alltid beskattas på nuvarande sätt enligt lagen om beskattningsförfarande.

Paragrafens 5 mom. som gäller fast driftställe kvarstår oförändrad som paragrafens 5 mom.

14 §. I stället för den upphävda 14 § föreslås det att en bestämmelse om den så kallade progressionsinverkan fogas till lagen. De globala förvärvsinkomsterna för en begränsat skattskyldig inverkar på beskattningsnivån på sådan förvärvsinkomst som personen fått i Finland och som i Finland är skattepliktig förvärvsinkomst. Utlandsinkomsterna inverkar endast på skattesatsen, dvs. inkomsterna beskattas inte i Finland. Avsikten är att beskatta förvärvsinkomst förvärvad i Finland på samma nivå som om förvärvsinkomsterna för hela året hade förvärvats i Finland. Vid beräkning av progressionsinverkan används samma beräkningssätt som vid undantagandemetoden med progressionsförbehåll. Med stöd av denna paragraf beaktas de inkomster som en person har fått under den tid då personen har varit begränsat skattskyldig.

På skattesatsen inverkar enligt 1 mom. 1 punkten sådan lön, pension och på socialskyddet grundad betalning som i Finland beskattas som förvärvsinkomst och som den skattskyldige har fått någon annanstans än i Finland, och som i den skattskyldiges hemviststat är skattepliktig inkomst. Avsikten är att jämställa beskattningen för särskilt de

personer som får lön och inkomster som är jämförbara med lön med beskattningen för personer som förvärvar hela sin årsinkomst i Finland. De inkomster som beaktas ska vara av det slag att de vid en eventuell beskattning i Finland skulle ses som förvärvsinkomster. Dessutom ska de inkomster som beaktas vara sådana som i den skattskyldiges hemviststat är skattepliktiga. Detta är motiverat av skäl som har att göra med tillgången till information, eftersom det förmodligen inte är möjligt att få andra uppgifter av skattemyndigheterna i den skattskyldiges hemviststat än uppgifter om den skattepliktiga inkomsten. På skattesatsen inverkar enligt 1 mom. 2 punkten dessutom sådan lön, pension och på socialskyddet grundad betalning som i Finland beskattas som förvärvsinkomst och som har förvärvats i Finland och som på grund av ett skatteavtal inte kan beskattas. Sådana inkomster är t.ex. pensioner som betalats i Finland och som utgör förvärvsinkomst för personer som bor i en stat som Finland ingått ett skatteavtal med enligt vilket endast hemviststaten har beskattningsrätt. Dessa inkomster kan till följd av skatteavtalet inte heller i framtiden beskattas i Finland, men inkomsterna inverkar på skattesatsen, dvs. de beaktas vid fastställandet av beskattningsnivån på den förvärvsinkomst som beskattas i Finland. Någon särskild definition av inkomst som förvärvats i Finland föreslås inte i lagen, utan saken bedöms i enlighet med 10 § i inkomstskattelagen.

Inverkan på skattesatsen ska tillämpas när en person har förvärvsinkomster enligt 13 § 1 mom. 6 punkten. Det föreslås inte att utlandsinkomsternas inverkan på skattesatsen ska utvidgas så att den gäller i situationer där den skattskyldige har bara sådana förvärvsinkomster, t.ex. pension, som redan för närvarande har beskattats enligt lagen om beskattningsförfarande. Om progressionsinverkan av utlandsinkomsterna ska tillämpas ska den gälla alla förvärvsinkomster som beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om uträkningen av nettoinkomsten. Från inkomsten avdras utgifter och räntor för inkomstens förvärvande och bibehållande. Utgifterna och räntorna är dock inte avdragsgilla till den del

som de överstiger beloppet av inkomsterna enligt 1 mom.

I 3 mom. finns bestämmelser om uträkningen av skatten på den skattepliktiga inkomsten i Finland. Inkomsten enligt 1 och 2 mom. ska läggas till den nettoförvärvsinkomst som beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande. Som skatt på den inkomsten ska beskattas i Finland betraktas då den andel av skatten som motsvarar andelen nettoförvärvsinkomst som ska beskattas i Finland i förhållande till det sammanlagda beloppet av den och inkomsten enligt 1 och 2 mom.

I 4 mom. föreskrivs om den skattskyldiges utredningsskyldighet. Den skattskyldige ska för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg som utfärdats av skattemyndigheten i hemviststaten, eller någon annan tillförlitlig utredning över de inkomster som avses i 1 mom. 1 punkten och avdragen från dem. Det intyg som skattemyndigheten i hemviststaten utfärdar över inkomsterna kan fås först när beskattningen har verkställts i hemviststaten. Avsikten är att lagen om beskattningsförfarande ska kunna tillämpas redan under det år inkomsterna tjänas in, så att särskilt i samband med forskottsuppbörden också någon annan utredning än skattemyndighetens intyg ska kunna uppvisas över inkomsterna. Till exempel ett löneintyg utfärdat av arbetsgivaren i hemviststaten kan betraktas som en tillförlitlig utredning över inkomsterna.

I 5 mom. föreskrivs om begränsning av progressionsinverkan. Enligt EU-domstolens rättspraxis är en begränsat skattskyldig i samma ställning som en allmänt skattskyldig, när den begränsat skattskyldige får alla eller nästan alla inkomster i källstaten. Källstaten ska då ta hänsyn till den begränsat skattskyldiges personliga förhållanden och familjesituation på samma sätt som i fråga om allmänt skattskyldiga. I fråga om de Groot-målet, som gällde beskattning av en allmänt skattskyldig, ansåg EU-domstolen att det beräkningssätt som använts vid tillämpningen av undantagandemetoden med progressionsförbehåll, dvs. att andra avdrag än sådana som hänför sig till förvärvande av inkomsten görs från det sammanlagda beloppet av inkomster, är en förbjuden begränsning av den fria rörligheten. När det gäller allmänt skattskyldiga

har EU-rättsstridigheten i fråga om undantagandemetoden med progressionsförbehåll strukits i 136 § 3 mom. i inkomstskattelagen genom en bestämmelse om beskattningens övre gräns. När denna bestämmelse tillämpas beaktas också den skatt som i källstaten har betalats för inkomst som i Finland har progressionsinverkan. För en begränsat skattskyldig är källstaten Finland, och därför kan bestämmelsen om en övre gräns inte tillämpas som sådan, utan i stället ska den skatt beaktas som betalats i hemviststaten för sådan inkomst som i Finland har progressionsinverkan. Skattebasen kan i hemviststaten avvika från skattebasen i Finland, och den metod som används för undanröjande av dubbel beskattning, dvs. antingen avräkningsmetoden eller undantagandemetoden, inverkar dessutom på den skatt som ska betalas i hemviststaten. Att räkna ut den skatt som ska beaktas är komplicerat, och därför föreslås det inte att EU-rättsstridigheten i fråga om progressionsinverkan säkerställs genom en bestämmelse som motsvarar bestämmelsen om en övre gräns. Däremot föreslås det att progressionsinverkan slopas, om den begränsat skattskyldige är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är innehavare av ett sådant uppehållstillstånd som avses i forskardirektivet, och om den nettoförvärvsinkomst som den skattskyldige förvärvat i Finland och som beskattas enligt beskattningsförfarandet utgör minst 75 procent av det sammanlagda beloppet av den skattskyldiges inkomst. Progressionsinverkan har för dessa personer endast en ringa betydelse, eftersom deras beskattningsbara inkomst i Finland är minst 75 procent av det sammanlagda beloppet av inkomsterna

SlopanDET av progressionen förutsätter att en begränsat skattskyldig för Skatteförvaltningen uppvisar ett intyg över sina inkomster som myndigheten i hemviststaten har utställt.

16 §. I 4 mom. föreskrivs om tillämpningen av lagen om förskottsuppbörd. Lagen om förskottsuppbörd tillämpas även på förskottsbetalningar som verkställs på pensionsinkomst och inkomst av skogsbruk. Det föreslås att momentet ändras så att det i momentet mera allmänt föreskrivs om tillämpningen av lagen om förskottsuppbörd i sådana fall då beskattningen verkställs i enlighet med lagen

om beskattningsförfarande. I momentet ska dessutom finnas bestämmelser om möjligheten att för verkställande av beskattningen ge den skattskyldige skattekort för begränsat skattskyldiga.

1.2 Sjukförsäkringslagen

18 kap. Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter

16 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om grunden för sjukförsäkringens sjukvårdspremie för begränsat skattskyldiga. Paragrafens 1 mom. preciseras så att det gäller fall där källskatt tas ut på en begränsat skattskyldigs inkomst. Som grund för premien används, liksom också för närvarande, den lön som avses i 4 § i källskattelagen, och i fråga om den personliga ersättningen för en artist eller idrottsutövare den personliga ersättning som avses i 3 § i nämnda lag, om inte något annat följer av 18 § 2 mom.

Innehållet i 2 mom. motsvarar innehållet i det gällande 2 mom.

Paragrafens 3 mom. är nytt och det innehåller bestämmelser om grunden för sjukförsäkringens sjukvårdspremie för begränsat skattskyldiga i det fall att en begränsat skattskyldigs förvärvsinkomst beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande. Grunden för sjukförsäkringens sjukvårdspremie fastställs på samma sätt som i fråga om allmänt skattskyldiga, dvs. i enlighet med 14 och 15 §, om inte något annat följer av 18 § 2 mom. Någon premie fastställs dock inte på den andel av grunden för premien på vilken 14 § i källskattelagen, dvs. progressionsinverkan, tillämpas. Den del som ligger till grund för premien och enligt vilken premien fastställs fås genom användning av samma beräkningssätt som i 14 § i källskattelagen. På pensionsinkomster tillämpas dock 19 och 19 a §.

32 §. Paragrafens 4 mom. preciseras så att det motsvarar de ändringar som föreslås i 16 §. Bestämmelserna i källskattelagen om att den som betalar ut lön eller ersättning är skyldig att ta ut källskatt tillämpas enligt förslaget på sjukförsäkringens sjukvårdspremie när källskatt tas ut på betalningen.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2014. Enligt förslaget tillämpas lagarna på inkomst som betalas den dag då lagarna träder i kraft eller därefter.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 4 och 13 § samt 16 § 4 mom.,

sådana de lyder, 4 § delvis ändrad i lagarna 1120/1996 och 510/2010, 13 § i lagarna 814/2008, 874/2009, 1742/2009, 510/2010 och 186/2013 samt 16 § 4 mom. i lag 874/2009, och

fogas till lagen en ny 14 §, i stället för den 14 § som upphävts genom lag 1149/2005, som följer:

4 §

Som lön anses sådan lön eller sådant arvode som avses i 13 § i lagen om förskottsuppbörd. Till lön hänförs även ersättning för vistelsekostnader samt gottgörelser i ersättningar för andra kostnader för arbetets utförande. Till lön hänförs inte skattefria resekostnadsersättningar enligt inkomstskattelagen och skattefria ersättningar till personer som erhåller sjöarbetsinkomst. Naturaförmåner som hör till lönen värderas så som anges i inkomstskattelagen.

13 §

Följande inkomster beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande:

1) andra än i 3 § nämnda inkomster som omfattas av källskatt,

2) pension och annan utbetalning som grundar sig på en frivillig individuell pensionsförsäkring eller ett långsiktigt sparavtal,

3) på yrkande av en begränsat skattskyldig fysisk person som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet dividend, om

a) rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG eller ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller utdelningsmottagarens hemviststat, och

b) källskatten på dividenden i praktiken inte i sin helhet kan gottgöras i dividendtagarens hemviststat på basis av ett avtal om undanröjande av dubbelbeskattning mellan Finland och dividendtagarens hemviststat,

4) ersättning för användning av eller rätten att använda biografifilm,

5) inkomst av skogsbruk,

6) förvärvsinkomst som inte beskattas med stöd av 1—5 punkten, under de förutsättningar som anges närmare i 3 och 4 mom. med undantag för dividend, om mottagaren är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat eller inom ett område som omfattas av ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden, eller om mottagaren är innehavare av ett uppehållstillstånd enligt rådets direktiv 2005/71/EG om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte, nedan *forskardirektivet*.

Vid tillämpningen av 1 mom. 3 punkten beaktas endast dividender från inhemska samfund vid uträkning av skattefria eurobelopp för dividender enligt vad som föreskrivs någon annanstans i skattelagstiftningen. Den skattskyldige ska för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg utfärdat av skattemyndigheten i hemviststaten om att sådan källskatt som avses i 1 mom. 3 punkten underpunkt b inte gottgörs i hemviststaten.

Tillämpning av 1 mom. 6 punkten vid förskottsuppbörden förutsätter att den begränsat skattskyldige

1) ansöker om ett skattekort enligt 16 § 4 mom. och lämnar in det till betalaren av prestationen eller

2) ansöker om att det belopp som ska debiteras vid förskottsuppbörden uträknas enligt lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelsen i 1 mom. 6 punkten tillämpas vid verkställande av beskattningen, om bestämmelsen har tillämpats vid förskottsuppbörden eller om den begränsat skattskyldige yrkar det. Yrkandet kan framställas också efter avslutad beskattning och i sådana fall tillämpas bestämmelserna i 5 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Om bestämmelserna i 1 mom. 6 punkten har tillämpats under skatteåret på någon sådan inkomst som avses i den punkten, tillämpas bestämmelserna i 1 mom. 6 punkten under skatteåret i fråga på alla inkomster som avses i den punkten.

Har en begränsat skattskyldig drivit rörelse eller utövat yrke från ett fast driftställe i Finland, bestäms skatt även på inkomst som avses i 3 § enligt 1 mom. i denna paragraf, om inkomsten kan hänföras till det fasta driftstället.

14 §

När en skattskyldig har sådan inkomst som avses i 13 § 1 mom. 6 punkten, beaktas vid fastställande av skatt på förvärvsinkomst också sådan lön, pension och på socialskyddet grundad betalning som i Finland skulle beskattas som förvärvsinkomst och som den skattskyldige har förvärvat

1) någon annanstans än i Finland, och som är skattepliktig inkomst i den skattskyldiges hemviststat eller

2) i Finland, och som inte kan beskattas till följd av ett skatteavtal.

Från de inkomster som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten avdras utgifter och räntor för inkomstens förvärvande och bibehållande. Utgifterna och räntorna är dock inte avdragsgilla till den del som de överstiger beloppet av inkomsterna enligt 1 mom.

När skatten räknas ut ska inkomsten enligt 1 och 2 mom. läggas till den inkomst som beskattas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande. Som skatt på den inkomst som ska beskattas i Finland betraktas då den andel av skatten som motsvarar den i Finland beskattningsbara nettoförvärvsinkomstens förhållande till det sammanlagda beloppet av den och inkomsten enligt 1 och 2 mom.

Den skattskyldige ska för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg som utfärdats av skattemyndigheten i hemviststaten, eller någon annan tillförlitlig utredning över de inkomster som avses i 1 mom. 1 punkten och avdragen från dem.

Den inkomst som avses i 1 mom. beaktas inte om personen är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller är innehavare av ett sådant uppehållstillstånd som avses i forskardirektivet och om den nettoförvärvsinkomst som förvärvats i Finland och som beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande är minst 75 procent av det sammanlagda beloppet av denna inkomst och inkomsten enligt 1 och 2 mom. För tillämpningen av detta moment ska den begränsat skattskyldige för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg som utfärdats av skattemyndigheten i hemviststaten över de inkomster som avses i 1 mom. 1 punkten.

16 §

För betalning av skatter som avses i 1 mom. verkställs förskottsuppbörd på det sätt som föreskrivs i lagen om förskottsuppbörd. Med stöd av bestämmelserna i lagen om förskottsuppbörd ges den begränsat skattskyldige ett skattekort för verkställandet av förskottsinnehållningen (*skattekort för begränsat skattskyldig*).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på inkomst som betalas den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

2.

Lag**om ändring av 18 kap. 16 och 32 § i sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen (1224/2004) 18 kap. 16 § och 32 § 4 mom., sådana de lyder,
16 § i lag 1264/2006 och 1364/2007 och 32 § 4 mom. i lag 986/2008, som följer:

18 kap.

**Sjukförsäkringsfonden och försäkrings-
premier och försäkringsavgifter**

16 §

*Begränsat skattskyldigas förvärvsinkomster
som grund för premien*

Om bestämmelserna om källskatt i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst tillämpas vid beskattningen av en begränsat skattskyldig försäkrads förvärvsinkomst, används som grund för fastställande och betalning av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie i fråga om löneinkomsten den lön som avses i 4 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, och i fråga om den personliga ersättningen för en artist eller idrottsutövare den personliga ersättning som avses i 3 § i den lagen, om inte något annat följer av 18 § 2 mom.

Till den lön som avses i 1 mom. hänförs likväl inte de poster som nämns i 11 kap. 2 § 4 mom.

Om lagen om beskattningsförfarande tillämpas på beskattningen av förvärvsinkomsten för en begränsat skattskyldig försäkrad, fastställs den försäkrades sjukvårdspremie och dagpenningsspremie i enlighet med 14 och 15 §, om inte något annat följer av 18 § 2 mom. Vid tillämpningen av 14 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst fastställs sjukvårdspremien och dagpenningsspremien på motsvarande sätt som man räknar ut skatten på den i Finland beskattningsbara inkomsten enligt 14 § 3 mom. i den lagen. På pensioner tillämpas dock 19 och 19 a §.

32 §

*Tillämpning av vissa lagar som gäller be-
skattningen*

Den som betalar ut lönen eller ersättningen är skyldig att ta ut sjukförsäkringspremien hos en sådan begränsat skattskyldig försäkrad som avses i 16 § 1 mom. enligt vad som i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig

dig för inkomst bestäms om uppbörd av käll-
skatt.

Lagen tillämpas första gången på inkomst
som betalas den dag då lagen träder i kraft el-
ler därefter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 27 juni 2013

Vid förhinder för statsministern, utrikesminister

ERKKI TUOMIOJA

Förvaltnings- och kommunminister *Henna Virkkunen*

Bilaga
Parallelltext

1.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 4 och 13 § samt 16 § 4 mom.,
sådana de lyder, 4 § delvis ändrad i lagarna 1120/1996 och 510/2010, 13 § i lagarna 814/2008, 874/2009, 1742/2009, 510/2010 och 186/2013 samt 16 § 4 mom. i lag 874/2009, och
fogas till lagen en ny 14 §, i stället för den 14 § som upphävts genom lag 1149/2005, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Som lön anses sådan lön eller sådant arvode som avses i 13 § lagen om förskottsuppbörd. Till lön hänförs även ersättning för vistelsekostnader samt gottgörelser i ersättning för andra kostnader för utförande av arbete. Naturaförmåner som hör till lönen värderas så som stadgas i inkomstskattelagen.

Till lön hänförs inte

1) ersättning som mot verifikat som en trafikidkare utfärdat har betalats för biljett och fraktavgift samt för andra med dem jämförbara nödvändiga avgifter som hör till den egentliga färden,

2) ersättning som mot verifikat som en in-kvarteringsrörelse har utfärdat eller som mot annat tillförlitligt verifikat har betalats för logiavgift,

3) dagtraktamente till den del det motsvarar av Skatteförvaltningen fastställt skattefritt dagtraktamente i Finland, inte heller

4) av Skatteförvaltningen fastställt skattefritt dagtraktamente eller annan ersättning för vistelsekostnader, som har betalats till den som står i anställningsförhållande till finska staten och vars egentliga arbetsplats är i utlandet, för resa utanför nämnda arbetsplats.

Ersättningar för färdkostnad och logiavgift

Föreslagen lydelse

4 §

Som lön anses sådan lön eller sådant arvode som avses i 13 § i lagen om förskottsuppbörd. Till lön hänförs även ersättning för vistelsekostnader samt gottgörelser i ersättningar för andra kostnader för arbetets utförande. *Till lön hänförs inte skattefria resekostnadsersättningar enligt inkomstskattelagen och skattefria ersättningar till personer som erhåller sjöarbetsinkomst.* Naturaförmåner som hör till lönen värderas så som anges i inkomstskattelagen.

som avses i 2 mom. hänföres likväl till lön till den del de icke bör anses såsom ersättning för kostnader för arbetes utförande.

13 §

Följande inkomster beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande:

1) andra än i 3 § nämnda inkomster som omfattas av källskatt,

2) pension och annan utbetalning som grundar sig på en frivillig individuell pensionsförsäkring eller ett långsiktigt sparavtal,

3) på yrkande av en begränsat skattskyldig fysisk person som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet dividend, om

a) rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG eller ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller dividendtagarens hemviststat, och

b) källskatten på dividenden i praktiken inte i sin helhet kan gottgöras i dividendtagarens hemviststat på grundval av ett avtal om undanröjande av dubbelbeskattning mellan Finland och dividendtagarens hemviststat,

4) på yrkande av en begränsat skattskyldig som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet även annan förvärvsinkomst, om den nettoförvärvsinkomst som den skattskyldige erhållit i Finland under skatteåret utgör minst 75 procent av den nettoförvärvsinkomst som personen under skatteåret sammanlagt erhållit i Finland och någon annanstats,

5) på yrkande av innehavaren av ett uppehållstillstånd som avses i rådets direktiv 2005/71/EG om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte, om innehavaren är begränsat skattskyldig i Finland, även annan förvärvsinkomst, om den nettoförvärvsinkomst som den skattskyldige erhållit i Finland under skatteåret utgör minst 75 procent av den nettoförvärvsinkomst som personen under skatteåret sammanlagt erhållit i Finland och någon annanstats,

6) ersättning för användning av eller rätten att använda biograffilm,

13 §

Följande inkomster beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande:

1) andra än i 3 § nämnda inkomster som omfattas av källskatt,

2) pension och annan utbetalning som grundar sig på en frivillig individuell pensionsförsäkring eller ett långsiktigt sparavtal,

3) på yrkande av en begränsat skattskyldig fysisk person som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet dividend, om

a) rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG eller ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet gäller utdelningsmottagarens hemviststat, och

b) källskatten på dividenden i praktiken inte i sin helhet kan gottgöras i dividendtagarens hemviststat på basis av ett avtal om undanröjande av dubbelbeskattning mellan Finland och dividendtagarens hemviststat,

4) ersättning för användning av eller rätten att använda biograffilm,

5) inkomst av skogsbruk,

6) förvärvsinkomst som inte beskattas med stöd av 1–5 punkten, under de förutsätt-

7) inkomst av skogsbruk.

Vid tillämpningen av 1 mom. 4 och 5 punkten

1) anses också i 13 § i inkomstskattelagen avsedd löneinkomst som inkomst förvärvad i Finland,

2) beaktas som inkomst förvärvad i Finland inte den inkomst som till följd av ett internationellt avtal inte kan beskattas i Finland,

3) beaktas dividend inte som inkomst,

4) anses som annanstans erhållen nettoförvärvsinkomst även lön och pension samt betalningar som grundar sig på socialskyddet och vilka med avdrag av utgifterna för inkomstens förvärvande och bibehållande är skattepliktig inkomst i den skattskyldiges hemviststat.

Vid uträkning av de i 1 mom. 4 och 5 punkten avsedda andelarna beaktas samtliga de förvärvsinkomster under skatteåret som en sådan skattskyldig har som endast en del av skatteåret har varit begränsat skattskyldig.

Vid tillämpningen av 1 mom. 3 punkten beaktas endast dividender från inhemska samfund vid uträkning av skattefria eurobelopp för dividender enligt vad som föreskrivs någon annanstans i skattelagstiftningen.

ningar som anges närmare i 3 och 4 mom. med undantag för dividend om mottagaren är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat eller inom ett område som omfattas av ett avtal om handräckning och utbyte av information i skatteärenden, eller om mottagaren är innehavare av ett uppehållstillstånd enligt rådets direktiv 2005/71/EG om ett särskilt förfarande för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse i forskningssyfte, nedan **forskardirektivet**.

Vid tillämpningen av 1 mom. 3 punkten beaktas endast dividender från inhemska samfund vid uträkning av skattefria eurobelopp för dividender enligt vad som föreskrivs någon annanstans i skattelagstiftningen. Den skattskyldige ska för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg utfärdat av skattemyndigheten i hemviststaten om att sådan källskatt som avses i 1 mom. 3 punkten underpunkt b inte gottgörs i hemviststaten.

Tillämpning av 1 mom. 6 punkten vid förskottsuppbörden förutsätter att den begränsat skattskyldige

1) ansöker om ett skattekort enligt 16 § 4 mom. och lämnar in det till betalaren av prestationen eller

2) ansöker om att det belopp som ska debiteras vid förskottsuppbörden uträknas enligt lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelsen i 1 mom. 6 punkten tillämpas vid verkställande av beskattningen, om bestämmelsen har tillämpats vid förskottsuppbörden eller om den begränsat skattskyldige yrkar det. Yrkandet kan framställas också efter avslutad beskattning och i sådana fall tillämpas bestämmelserna i 5 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Om bestämmelserna i 1 mom. 6 punkten har tillämpats under skatteåret på någon sådan inkomst som avses i den punkten, tillämpas bestämmelserna i 1 mom. 6 punkten under skatteåret i fråga på alla inkomster som avses i den punkten.

Har en begränsat skattskyldig drivit rörelse eller utövat yrke från ett fast driftställe i Finland, bestäms skatt även på inkomst som avses i 3 § enligt 1 mom. i denna paragraf, om inkomsten kan hänföras till det fasta driftstället.

Den skattskyldige ska för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg utfärdat av skattemyndigheten i hemviststaten om att sådan källskatt som avses i 1 mom. 3 punkten inte gottgörs i hemviststaten. *Den skattskyldige ska för Skatteförvaltningen visa upp ett motsvarande intyg över de inkomster och avdrag som avses i 2 mom. 4 punkten.*

Har en begränsat skattskyldig drivit rörelse eller utövat yrke från ett fast driftställe i Finland, bestäms skatt även på inkomst som avses i 3 § enligt 1 mom. i denna paragraf, om inkomsten kan hänföras till det fasta driftstället.

14 §

När en skattskyldig har sådan inkomst som avses i 13 § 1 mom. 6 punkten, beaktas vid fastställande av skatt på förvärvsinkomst också sådan lön, pension och på socialskyddet grundad betalning som i Finland skulle beskattas som förvärvsinkomst och som den skattskyldige har förvärvat

1) någon annanstans än i Finland, och som är skattepliktig inkomst i den skattskyldiges hemviststat eller

2) i Finland, och som inte kan beskattas till följd av ett skatteavtal.

Från de inkomster som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten avdras utgifter och räntor för inkomstens förvärvande och bibehållande. Utgifterna och räntorna är dock inte avdragsgilla till den del som de överstiger beloppet av inkomsterna enligt 1 mom.

När skatten räknas ut ska inkomsten enligt 1 och 2 mom. läggas till den inkomst som beskattas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande. Som skatt på den inkomst som ska beskattas i Finland betraktas då den andel av skatten som motsvarar den i Finland beskattningsbara nettoförvärvsinkomstens förhållande till det sammanlagda beloppet av den och inkomsten enligt 1 och 2 mom.

Den skattskyldige ska för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg som utfärdats av skattemyndigheten i hemviststaten, eller någon annan tillförlitlig utredning över de inkomster som avses i 1 mom. 1 punkten och avdragen från dem.

Den inkomst som avses i 1 mom. beaktas inte om personen är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller

är innehavare av ett sådant uppehållstillstånd som avses i forskardirektivet och om den nettoförvärvsinkomst som förvärvats i Finland och som beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande är minst 75 procent av det sammanlagda beloppet av denna inkomst och inkomsten enligt 1 och 2 mom. För tillämpningen av detta moment ska den begränsat skattskyldige för Skatteförvaltningen visa upp ett intyg som utfärdats av skattemyndigheten i hemviststaten över de inkomster som avses i 1 mom. 1 punkten.

16 §

För betalning av skatter som avses i 1 mom. verkställs förskottsuppbörd på det sätt som föreskrivs i lagen om förskottsuppbörd. Lagen om förskottsuppbörd tillämpas även på förskottsinnehållning som verkställs på pensionsinkomst och inkomst av skogsbruk.

16 §

För betalning av skatter som avses i 1 mom. verkställs förskottsuppbörd på det sätt som föreskrivs i lagen om förskottsuppbörd. Med stöd av bestämmelserna i lagen om förskottsuppbörd ges den begränsat skattskyldige ett skattekort för verkställandet av förskottsinnehållningen (**skattekort för begränsat skattskyldig**).

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången på inkomst som betalas den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

2.

Lag**om ändring av 18 kap. 16 och 32 § i sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen (1224/2004) 18 kap. 16 § och 32 § 4 mom., sådana de lyder,
16 § i lag 1264/2006 och 1364/2007 och 32 § 4 mom. i lag 986/2008, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18 kap.

18 kap.

**Sjukförsäkringsfonden och försäkrings-
premier och försäkringsavgifter**

**Sjukförsäkringsfonden och försäkrings-
premier och försäkringsavgifter**

16 §

16 §

*Begränsat skattskyldigas löneinkomster som
grund för premien*

*Begränsat skattskyldigas **förvärvsinkomster**
som grund för premien*

Om en försäkrad är begränsat skattskyldig, används som grund för fastställande och betalning av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie i fråga om löneinkomsten den lön som avses i 4 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och i fråga om den personliga ersättningen för en artist eller idrottsutövare den personliga ersättning som avses i 3 § i nämnda lag, om inte något annat följer av 18 § 2 mom.

Om bestämmelserna om källskatt i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst tillämpas vid beskattningen av en begränsat skattskyldig försäkrads förvärvsinkomst, används som grund för fastställande och betalning av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie i fråga om löneinkomsten den lön som avses i 4 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, och i fråga om den personliga ersättningen för en artist eller idrottsutövare den personliga ersättning som avses i 3 § i den lagen, om inte något annat följer av 18 § 2 mom.

Till lön som avses i 1 mom. hänförs likväl inte de poster som nämns i 11 kap. 2 § 4 mom.

Till *den* lön som avses i 1 mom. hänförs likväl inte de poster som nämns i 11 kap. 2 § 4 mom.

Om lagen om beskattningsförfarande tillämpas på beskattningen av förvärvsinkomsten för en begränsat skattskyldig försäkrad, fastställs den försäkrades sjukvårdspremie och dagpenningsspremie i enlighet med 14 och 15 §, om inte något annat följer av 18 § 2 mom. Vid tillämpningen av 14 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst fastställs sjukvårdspremien och dagpenningsspremien på motsvarande sätt som

man räknar ut skatten på den i Finland beskattningsbara inkomsten enligt 14§ 3 mom. i den lagen. På pensioner tillämpas dock 19 och 19 a §.

32 §

Tillämpning av vissa lagar som gäller beskattningen

Den som betalar ut lönen eller ersättningen är skyldig att ta ut sjukförsäkringspremien hos en sådan begränsat skattskyldig försäkrad som avses i 16 § enligt vad som i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst bestäms om uppbörd av källskatt.

32 §

Tillämpning av vissa lagar som gäller beskattningen

Den som betalar ut lönen eller ersättningen är skyldig att ta ut sjukförsäkringspremien hos en sådan begränsat skattskyldig försäkrad som avses i 16 § 1 mom. enligt vad som i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst bestäms om uppbörd av källskatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på inkomst som betalas den dag då lagen träder i kraft eller därefter.
